

Το ΔΝΤ πιο κοντά στην έξοδο

Εντονες διεργασίες για το ελληνικό πρόγραμμα. Οι συζητήσεις του Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ με την Κριστίν Λαγκάρντ για εξαγορά του δανείου των 11 δισ. ευρώ από τον ESM

Του **ΦΟΙΒΟΥ ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΥ**
f.klavdianos@realnews.gr

Ζεσταίνεται για τα καλά το σενάριο για έξοδο του ΔΝΤ από το ελληνικό πρόγραμμα, καθώς το τελευταίο διάστημα βρίσκονται σε εξέλιξη διεργασίες για το θέμα αυτό σε ανώτατο επίπεδο. Σύμφωνα με πληροφορίες από διπλωματικές πηγές που μίλησαν αποκλειστικά στη Realnews, η πιθανότητα το ΔΝΤ να βρεθεί εκτός προγράμματος τις επόμενες εβδομάδες έχει φτάσει στο 95%. Σύμφωνα με τις ίδιες πηγές, μάλιστα, έχουν ήδη γίνει συζητήσεις ανάμεσα στον πρόεδρο της Κομισιόν Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ και την επικεφαλής του Ταμείου Κριστίν Λαγκάρντ με αντικείμενο την εξαγορά των 11 δισ., με τα οποία συμμετέχει ακόμα το ΔΝΤ στο ελληνικό πρόγραμμα, με χρήματα από τα υπολειπόμενα 25 δισ. του ESM.

Την ίδια εκτίμηση έχουν διαμορφώσει και τα κορυφαία στελέχη της ομάδας διαπραγμάτευσης της Αθήνας, με την κυβέρνηση να ενδιαφέρεται πολύ να αποχωρήσει το ΔΝΤ. Και αυτό γιατί έχει την προσδοκία ότι, αν όντως φύγει, η διαπραγμάτευση με τον ESM θα αποκτήσει σαφώς πιο πολιτικό χαρακτήρα, ενώ θα σταματήσει και ο διαρκής φόβος ότι μια πλευρά των δανειστών μπορεί ανά πάσα στιγμή να θέσει ξανά στο τραπέζι παράλογες απαιτήσεις. Παρότι η αποχώρηση του ΔΝΤ θα έχει ως αποτέλεσμα να χαθεί μια σημαντική πίεση που ασκείται στη Γερμανία για την αναδιάρθρωση του χρέους, στην κυβέρνηση δεν έχουν καμία βεβαιότητα ότι το Ταμείο δεν θα υποχωρήσει την τελευταία στιγμή στο θέμα αυτό, προκειμένου να αποκομίσει άλλα ανταλλάγματα εις βάρος της Ελλάδας.

Μάλιστα, για πρώτη φορά φέρεται να συμ-

φώνει με τις παραπάνω εκτιμήσεις και ο υπουργός Οικονομικών **Ευκλείδης Τσακαλώτος**, ο οποίος έως τώρα ήταν ο πιο επιφυλακτικός για το αν είναι εφικτό να γίνει πραγματικότητα ένα τέτοιο σενάριο. Όπως είναι γνωστό, οι Γερμανοί ήθελαν διαχρονικά το ΔΝΤ στο ελληνικό πρόγραμμα, για να δείχνουν στην κοινή τους γνώμη ότι τα η Ελλάδα λαμβάνει δάνεια με αντάλλαγμα αυστηρά μέτρα και επιτήρηση.

Ωστόσο, φαίνεται ότι το κλίμα για την Ελλάδα είναι σημαντικά διαφοροποιημένο σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια, ενώ παράλληλα το Ταμείο έχει χάσει την τεχνοκρατική αξιοπιστία του και η σφραγίδα του δεν μοιάζει απαραίτητη για την έξοδο της Ελλάδας στις αγορές. Εξάλλου, το ΔΝΤ έχει δημιουργήσει αρκετές φορές εκνευριστικές εμπλοκές στις διαπραγματεύσεις και μεγάλες αντιπαραθέσεις με όλους όσους συμμετέχουν στο ελληνικό πρόγραμμα -και ιδίως με τη Γερμανία- για το θέμα του χρέους.

Ο ρόλος του Βερολίνου

Παρά, λοιπόν, τις γερμανικές δηλώσεις υπέρ της συμμετοχής του ΔΝΤ στο ελληνικό πρόγραμμα, φαίνεται ότι και το Βερολίνο δεν «καίγεται» γι' αυτό (ενδεικτικό είναι το πρόσφατο δημοσίευμα της «Bild» που υποστήριζε ότι το ΔΝΤ ζητά 100 δισ. ελάφρυνση χρέους!). Αντιθέτως, η κυβέρνηση διαβλέπει ότι ο νέος υπουργός Οικονομικών της Γερμανίας **Ολαφ Σολτς** προσπαθεί απλά να δείξει στην κοινή γνώμη της χώρας του ότι δεν σκοπεύει να ανατραπεί απότομα με δική του ευθύνη η αυ-

χία να υπάρχει χρόνος για να «τρέξουν» διάφορες διαδικασίες), η ευρωπαϊκή πλευρά δείχνει να μη βιάζεται, αλλά αντιθέτως να φλερτάρει με την εξάντληση των χρονικών περιθωρίων.

Στο συμπέρασμα αυτό συμφώνησαν τόσο ο **Αλέξης Τσίπρας** όσο και ο Ευκ. Τσακαλώτος, καθώς και άλλα στελέχη της ομάδας διαπραγμάτευσης, όπως ο **Δημήτρης Τζανακόπουλος**, σε σύσκεψη που έγινε την Πέμπτη το πρωί, στην οποία αποτιμήθηκαν όσα έλαβαν χώρα στην Ουάσιγκτον την προηγούμενη εβδομάδα και προετοιμάστηκε η ελληνική θέση για το Eurogroup της Παρασκευής. Μάλιστα, στα μέσα της εβδομάδας, μέλη της κυβέρνησης, τα οποία συνεργάζονται με τους ευρωπαϊκούς θεσμούς, λάμβαναν ακόμη πιο ενθαρρυντικά στοιχεία ότι οι εξελίξεις οδηγούν σε τροχιά εξόδου του Ταμείου.

Εκτός από τη στρατηγικής σημασίας ωφέλεια για τη χώρα από την αποχώρηση του Ταμείου,

στηρή προς την Ελλάδα πολιτική του προκατόχου του, **Βόλφγκανγκ Σόιμπλε**. Προκειμένου να μη δημιουργήσουν τέτοιου είδους αρνητικά αντανακλαστικά, τα κυβερνητικά στελέχη αποφεύγουν το τελευταίο διάστημα να ζητήσουν δημόσια την αποχώρηση του Ταμείου.

Σε κάθε περίπτωση, στην κυβέρνηση λαμβάνουν όλο και περισσότερα σημάδια που συνηγορούν υπέρ του ότι οι ευρωπαϊκοί θεσμοί από μόνοι τους οδηγούν τα πράγματα στην προοπτική αποχώρησης του Ταμείου. Ενώ το ΔΝΤ προειδοποιεί ότι μέχρι τα μέσα Μαΐου θα πρέπει να έχουν ξεκαθαριστεί όλα τα ζητήματα (προκειμένου τα στελέχη του, τα οποία ασχολούνται με το ελληνικό πρόγραμμα, να απευθυνθούν στο Δ.Σ. του Οργανισμού για να πάρουν έγκριση συμμετοχής και στη συνέ-

η κυβέρνηση αποσκοπεί και σε ένα πολύ πιο συγκεκριμένο και από κέρδος για την ίδια και συγκεκριμένα τη μη εφαρμογή των μέτρων του 2019 και του 2020 σε συντάξεις και αφορολόγητο. Κάτι τέτοιο θα ήταν καθοριστικής πολιτικής σημασίας, καθώς αφορά πλατιά κοινωνικά στρώματα, αλλά και θα ανέτρεπε όσα ισχυρίζεται η αντιπολίτευση περί τετάρτου μνημονίου. Εξάλλου, τα μέτρα του 2019 και του 2020 έχουν συμπεριληφθεί στο ελληνικό πρόγραμμα κατ' απαίτηση του ΔΝΤ, ενώ οι Ευρωπαίοι τα θεωρούν εντελώς αχρείαστα. Κορυφαίοι κοινοτικοί αξιωματούχοι φέρονται, μάλιστα, να έχουν αποδεχθεί ως «λογικό» το αίτημα του πρωθυπουργού για κατάργησή τους, ειδικά στην περίπτωση αποχώρησης του Ταμείου.

Πάντως, σχεδόν βέβαιο πρέπει να θεωρείται ότι το ΔΝΤ δεν θα φύγει εντελώς από το ελληνικό πρόγραμμα, αλλά θα διατηρήσει κάποιον βαθμό εμπλοκής ως τεχνικός σύμβουλος. Μια πλήρης αποχώρηση θα σήμαινε για το Ταμείο ότι, όσο ήταν στην Ελλάδα, το πρόγραμμα έπεφτε έξω, ενώ, τη στιγμή της μεγάλης επιτυχίας του προγράμματος, θα βρισκόταν έξω από το πανηγύρι. Δεν θεωρείται καθόλου τυχαία, λοιπόν, η προσπάθειά του το τελευταίο διάστημα να ευθυγραμμίσει τις προβλέψεις του για την πορεία των πλεονασμάτων και του ΑΕΠ με αυτές των Ευρωπαίων.

η άποψη

του **ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΥΡΟΥ***

*Διευθύνοντας
συμβούλου
της MRB Hellas

Πίσω στην Οικονομία

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ φαίνεται να συνειδητοποιεί ότι η διαχείριση των εθνικών θεμάτων δεν λειτουργεί προς όφελός της. Μικρή απόδειξη του φαινομένου είναι και το ότι φρέναρε η σμίκρυνση της διαφοράς μεταξύ ΣΥΡΙΖΑ και Ν.Δ. Είναι εμφανές ότι θα υπάρξει προσπάθεια επαναφοράς της πολιτικής ατζέντας στα θέματα της Οικονομίας και πιθανόν της καθημερινότητας.

Δεν είναι καθόλου τυχαία η συζήτηση για το «υπερπλεόνασμα» ως προς το αν είναι μικρό ή μεγάλο, σωστό ή λάθος, θα αξιοποιηθεί ή όχι για το χρέος της χώρας και άλλα σχετικά. Πρόκειται για μία προ-ατζέντα για το τι θα ακολουθήσει.

Εξάλλου το κοινό «τρόπαιο» τόσο για τον ΣΥΡΙΖΑ

όσο και για τη Ν.Δ., όπως έχουμε ξαναπεί, είναι η αδιευκρίνιστη ψήφος. Αυτό το κοινό λοιπόν αναφέρει πολύ πιο εμφανικά, σε σχέση με τον μέσο Έλληνα, πως τα μεγαλύτερα προβλήματα του τόπου είναι: α) Ανεργία, β) φορολογικό σύστημα και κυρίως γ) οικονομική ανάπτυξη. Και τα τρία είναι «οικονομικο-κεντρικά».

Η ανεργία αφορά περισσότερο γυναίκες και άτομα 17-34 ετών. Το φορολογικό σύστημα αφορά περισσότερο άνδρες και άτομα 25-64 ετών και η οικονομική ανάπτυξη αφορά περισσότερο άτομα 35-54 ετών. Η δε αδιευκρίνιστη ψήφος είναι κυρίως άτομα 25-34 ετών. Με στόχο την τομή των παραπάνω, που είναι οι 35άρηδες, η μάχη αρχίζει.